

Tscherning: Det ærede Thing vil lægge Mærke til, at Lovforslaget tager Sagen, som den er, og sørger for Huus- og Gaardmand, forsaavidt de ere tilstede; de komme Alle til at faae Arvesæfte, og de samme Regler anvendes paa dem, naturligviis i Forhold til deres forskjellige Stilling. De blive Alle udførte af det Leie- og Fæsteforhold, hvorunder de nu befinde sig, de komme til at blive Arvesæftere, og for de Huse, der ligge til Bøndergaardene, er der sørget ved en særlig Bestemmelse i § 6. Det ærede Medlem, hvis Omsorg i denne Henseende jeg meget godt skal vide at paa- skjønne, har villet gaae videre; han har villet bringe denne Afsløsningslov i Forbindelse med en Landvæsenforbedringslov, en Udstykningslov, som træder frem gennem hans § 6; men jeg maa gjøre ham opmærksom paa, at den træder frem med en besynderlig Modsatning. Paa den ene Side udfælder han Jord fra Bøndergaardene for at lægge den hen til eventuelle Huse, og paa den anden Side tager han Jord fra Bønderdyrkingen for at lægge den hen til Fredskov osv. Han gjøre sit Regnestykke op. Hvad han paa den ene Side overgiver til den forøgede Befolkning, tager han fra den paa den anden. Det naturlige Forhold vil være hverken at tage fra i den ene eller i den anden Retning, men stole paa, at disse Forhold ville ordne sig og gjøre sig gjældende gennem Udstykningsfriheden, der jo indtræder med Afsløsningen. Er det saa, hvad jeg paa ingen Maade benægter, men endog meget gjerne indrømmer, at det forskellige Jordsmøns Beskaffenhed, Gaardenes forskellige Beliggenhed, den Formuestilstand, der er paa Egnen, har Indflydelse paa Størrelsen af det Jordareal, en Mand kan være tjent med at have under sin Dyrkning, saa vil det jo ogsaa, naar Afhændelse har fundet Sted, snart vise sig, at den, der som Agerdyrker finder sig besværet ved et stort Areal, vil see at udpærcellere en Deel deraf, og saa kommer Udstykningen frem paa en naturlig Maade. Jeg troer derfor, man vilde gjøre Ret, om man gennem Bestemmelser af denne Art vilde forsøge paa at give denne Lov et andet Formaal end det ganske simple, at bringe det over til en større Deel

af Befolkningen at raade over Udstykningen; det er det, man gjør ved denne Lov. I det man giver Arvesæfterne Ret til at sælge, pantsætte og udfykke, kommer der en stor Deel Personer til at være Herrer over Jorden, som de kunne udfykke, og Mange stilles i et saadant Forhold, at deres Interesser ville medføre, at de udfykke, fordi de derved paa en, efter deres Betragtning, hensigtsmæssig Maade, kunne afbetale deres Gjæld, som ellers kunde komme til at trykke paa dem i det Dieblif, Døden indtraadte og Skiftet maastee kom til at opløse en Eiendom, som de ønskede nogenlunde i dens Heelhed kunde gaae over til et enkelt af deres Børn. Jeg troer derfor, at man gjør rettest i at følge den Anviisning, som Loven giver, og ikke den, som det ærede Medlems Forslag giver, medens jeg gjentager, at jeg meget godt seer den gode Hensigt, som ligger i § 6, men jeg troer, at den opnaaes paa en naturlligere Maade og i fuldere Maal, naar man saa hurtigt som muligt skrider til at oversføre Eiendommene paa en Mængde Hænder og lade saa hver især blive Dommer om, hvilken Fordeel der følger med Udstykningen eller ikke.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved: Lovforslagets §§ 3, 4 og 7 (s. Anh. A. Sp. 634—35) vedtoges uden Afstemning, da Formanden ikke ansaae en saadan for fornøden og den ikke forlangtes af Noget.

1) Forslag af Lindahl, Tscherning, Mourad, J. Jensen, Juncker og Sønderby til § 5:

I næstfødste Linie udgaae Ordene „i ethvert Tilfælde“.

vedtoges eenstemmigt med 69 St.

2) Lovforslagets § 5 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Det skal staae Debitor frit for efter idetsmindste 3 Maaneders forudgaaende Anmeldelse til vedkommende Bestyrelse i enhver af de lovbestemte Terminer, dog ikke med mindre end 50 Rd. R. M. ad Gangen, at gjøre Afdrag paa Pantegjælden, og skal han derfor